

Γιά τὸ μῆνα **ΝΟΕΜΒΡΙΟ 2025** προγραμματίστηκαν:

[illegible]

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Έξομολόγηση γίνεται: Μόνο κάθε **Τετάρτη** απόγ. 16:00-21:00 & **Πέμπτη** 10:00-14:00

«Σημειώσεις»

(I) Συχνά στο παρεκκλήσι μας τελούνται αγρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ακολουθίες, & άλλες εκδηλώσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο μηνιαίο προγραμματισμό μας. Όσοι επιθυμείτε να ενημερώνεστε γι αυτές με SMS, παρακαλούμε ζητήστε το με sms στο τηλ. **6934603304**.

(II) Έσπερινός τελείται στις **17:00** μόνο τις παραμονές (προηγούμενο απόγευμα) κάθε λειτουργίας

Κυριακή Προσευχή (τὸ "Πάτερ ἡμῶν")

Άρχιμ. Γεωργίου Καψάνη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ προηγούμενου

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ**

Καὶ μὴ ἐπιτρέψῃς, Κύριε, νὰ πέσωμε σὲ πειρασμό, ἀλλὰ
γλύτωσέ μας ἀπὸ τὸν πονηρό.

Δύο εἰδῶν εἶναι οἱ πείρασμοὶ κατὰ τὸν ἅγιο Μάξιμο. Οἱ ἐνῆδονοι καὶ οἱ ἐνόδυνοι. Αὐτοὶ ποὺ φέρουν ἡδονὴ καὶ αὐτοὶ ποὺ φέρουν ὀδύνη. Οἱ πρῶτοι εἶναι ἐκούσιοι καὶ γεννοῦν τὰ πάθη. Οἱ δεῦτεροι εἶναι ἀκούσιοι καὶ διώχνουν τὰ πάθη. Τοὺς ἐκούσιους πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε. Τοὺς ἀκούσιους νὰ μὴ ἐπιδιώκουμε καὶ νὰ ἀπευχώμεθα, διότι εἴμεθα ἀδύνατοι καὶ μπορεῖ νὰ ὑποκύψουμε· ἀλλ’ ὅταν ἔλθουν, νὰ τοὺς ὑπομένουμε μὲ γενναιότητα ὡς “καθαρτήριον” τῆς ψυχῆς.

Αναφερόμενος στο θέμα τῶν ὀδυνηρῶν πειρασμῶν ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης παρατηρεῖ: “Ὁ Θεὸς λοιπὸν κινούμενος εἰς συμπάθειαν τῆς ταλαιπωρίας καὶ παρανόμου κλίσεώς μας, παραχωρεῖ νὰ μᾶς ἔρχονται οἱ πειρασμοί, καὶ κάποτε νὰ εἶναι πολὺ φρικτοὶ καὶ φοβεροί, κατὰ διαφόρους τρόπους, διὰ νὰ ταπεινούμεθα καὶ νὰ γνωρίζωμεν τὸν ἑαυτὸν μας, ἀγκαλὰ καὶ μᾶς φαίνονται πὼς εἶναι ἀνωφελεῖς· καὶ ἐδῶ δείχνει ἐν ταυτῷ τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν σοφίαν τοῦ· ἐπειδὴ μὲ ἐκεῖνο ποὺ φαίνεται εἰς ἡμᾶς πλέον βλαπτικόν, περισσότερον μᾶς ὠφελεῖ· ἐπειδὴ ταπεινούμεθα περισσότερον· τὸ ὁποῖον εἶναι πλέον χρειάζομενον ἀπὸ ὅλα εἰς τὴν ψυχὴν μας”.

Διδάσκοντάς μας ὁ Κύριος νὰ μὴ ἐπιδιώκουμε τοὺς πειρασμούς, λέγει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος, μᾶς ἐκπαιδεύει νὰ γνωρίζουμε τὴν ἀδυναμία μας, καὶ ἔτσι καταστέλλει τὸ “φύσημα”, τὴν οἴησι, τὴν ὑπερηφάνεια. Ὅταν ὅμως ἔρχονται οἱ πειρασμοὶ χωρὶς ἐμεῖς νὰ τοὺς ζητοῦμε, τότε πρέπει νὰ τοὺς ἀντιμετωπίζουμε μὲ γενναιότητα, “ἵνα καὶ τὸ γενναῖον ἀντιδειξώμεθα καὶ τὸ ἀκενόδοξον”.

Παρατηρεῖ ἀκόμη ὁ ἅγιος Χρυσόστομος ὅτι ὁ Κύριος δὲν λέγει ἀπὸ τῶν “πονηρῶν”, δηλαδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ “πονηροῦ”, δηλαδὴ τοῦ διαβόλου, γιὰ νὰ μᾶς διδάξῃ νὰ μὴ αἰτιώμεθα καὶ μνησικακοῦμε κατὰ τῶν ἀνθρώπων ποὺ μᾶς στεναχωροῦν, ἀλλὰ κατὰ τοῦ διαβόλου ποὺ τοὺς ὑποκινεῖ. Καλεῖ δὲ τὸν διάβολο πονηρό, “κελεύων ἡμᾶς ἄσπονδον πρὸς αὐτὸν ἔχειν πόλεμον”, καὶ ἀκόμη γιὰ νὰ δείξῃ ὅτι ἡ πονηρία δὲν εἶναι φυσικὴ κατάστασις, ἀλλὰ ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς προαιρέσεως.

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα

Εἶναι φυσικὸ νὰ τελειώνῃ ἡ Προσευχὴ μὲ τὴν δοξολογία τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι μὲ τὴν παράκλησι νὰ ρυσθοῦμε ἀπὸ τὸν πονηρό. Τὸν τελευταῖο λόγο στὸν κόσμον ἔχει ὁ παντοδύναμος Θεός, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, καὶ ὄχι ὁ διάβολος ποὺ κατὰ παραχώρησιν φαίνεται πολλὰς φορές νὰ κινῇ τὰ νήματα τῆς ἱστορίας. Ὁ διάβολος μπορεῖ νὰ φέρῃ ἀναστάτῳσι, νὰ ἐπικρατεῖ προσωρινὰ στὸν κόσμον μὲ τὰ ὄργανά του, ἀλλὰ τελικὰ θὰ γίνῃ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Ἡ ἐξουσία τοῦ Ἀντιχρίστου εἶναι προσωρινή. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ Αἰώνιος Κύριος καὶ Βασιλεὺς. Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Γι’ αὐτὸ καὶ μόνο στὸν Τριαδικὸ Θεὸ ἀνήκει ἡ δόξα.

Παρατηρεῖ πάλιν τὸ χρυσοῦν στόμα τῆς Ἐκκλησίας: “Ἀφοῦ λοιπὸν μᾶς ἔφερε σὲ κατάστασι ἀγωνίας μετὰ τὴν ἀνάμνησι τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἔκοψε ἀπὸ τὴν ρίζα ὅλη τὴν ραθυμία μας, πάλι μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ ἀναπτέρωνει τὸ φρόνημά μας θυμίζοντάς μας τὸν Βασιλέα, τοῦ ὁποίου εἴμαστε ὑπῆκοοι, καὶ φανερώνοντας τὸν δυνατώτερο ἀπὸ ὅλους λέγει «Σοῦ γὰρ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα». Ἐπομένως, ἐφ’ ὅσον ἡ βασιλεία εἶναι δική του, κανεὶς δὲν πρέπει νὰ φοβᾶται, διότι δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ νὰ τοῦ ἀντιστέκεται καὶ νὰ μοιράζεται τὴν ἐξουσία μαζί του»¹⁹.

* * *

Ὅσο ἡ ἀδυναμία καὶ ὁ περιορισμένος χρόνος επέτρεψε, ἐμβαθύνουμε στὰ θεία λόγια τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς.

Ἡ ψυχὴ μας πληροῦται εὐχαριστίας πρὸς τὸν φιλόανθρωπο Κύριο ποὺ μᾶς παρέδωσε τὴν ἀγία αὐτὴ προσευχή, δύναμη, φῶς καὶ παρηγορία στὸν δρόμο τῆς ζωῆς μας.

Ὅλα τὰ αἰτήματα τῆς Κυριακῆς προσευχῆς μᾶς βοηθοῦν νὰ ἐλευθερωθοῦμε ἀπὸ τὴν φιλαυτία μας, νὰ μὴ ζοῦμε ἐγωιστικὰ γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ἀλλὰ γιὰ τὸν Θεὸ μας καὶ τὸν συνάνθρωπό μας. Ὅσο ἀδειάζουμε ἀπὸ τὴν φιλαυτία μας, τόσο εἰσέρχεται μέσα μας ὁ Θεός.

Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ πῶ ἓνα τολμηρὸ λόγο ὄχι ἀπὸ προσωπικὴ πείρα, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πείρα τῶν Ἀγίων καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους: Ἄν ἀδειάσουμε τελείως ἀπὸ τὴν φιλαυτία καὶ τὸν ἐγωισμό μας, ὅλος ὁ Θεὸς θὰ ἔλθῃ μέσα μας. Τὸ λέγει ἄλλωστε καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος: “Ἐὰν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ’ αὐτῷ ποιήσομεν”. Τότε ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ χαρῇ τὴν πιὸ ἀληθινὴ χαρὰ καὶ ἀνάπαυσι, ἐκείνη τὴν χαρὰ ποὺ ὑποσχέθηκε ὁ Κύριος στοὺς μαθητὲς Του καὶ ποὺ οὐδεὶς δύναται νὰ ἄρῃ ἀπ’ αὐτοῦ...

Ὅσοι ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Προσευχὴ Του, συνειδητὰ ἢ ἀσυνειδητὰ, ὅσοι ζοῦν ἐγωκεντρικὰ καὶ φίλαυτα, λέγουν μία ἄλλη προσευχή:

– Δὲν λέγουν: “Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς”, ἀλλὰ λέγουν: Ἐαυτὲ μου, ἐσένα ἔχω γιὰ Θεὸ ἐπὶ τῆς γῆς.

– Δὲν λέγουν: “Ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου”, ἀλλὰ: ἐλθέτω ἡ βασιλεία μου.

– Δὲν λέγουν: “Γεννηθήτω τὸ θέλημα Σου”, ἀλλὰ: γεννηθήτω τὸ θέλημά μου.

– Δέν λέγουν: “Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον”, ἀλλὰ: τὰ ὑλικά ἀγαθὰ μὲ σπατάλη καὶ πολυτέλεια ἐγὼ ἐξασφαλίζω γιὰ τὸν ἑαυτὸ μου.

– Δέν λέγουν: “Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλῆταις ἡμῶν”, ἀλλὰ: δέν ζητῶ ἀπὸ κανένα συγχώρησι, οὔτε συγχωρῶ κανένα.

– Δέν λέγουν: “Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ”, ἀλλὰ: ζητῶ ὅλες τὶς θεμιτὲς καὶ ἀθέμιτες ἡδονὲς καὶ μισῶ κάθε λυπηρό.

– Δέν λέγουν: “Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα”, ἀλλὰ: ὅτι μοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα.

Ὅχι μόνο οἱ ἀρνηταὶ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ συμβαίνει νὰ ἔχωμε κάποτε πειρασμοὺς καὶ πτώσεις σ’ αὐτὴ τὴν ἐγκεντρικὴ, ἀτομικιστικὴ καὶ διαβολικὴ ζωὴ.

Αὐτὸς ὁ ἐγκεντρισμὸς εἶναι ποὺ κάνει σήμερα τὴν ζωὴ μας ἀδιέξοδο.

Ἡ κρίσις ποὺ περνᾷ σήμερα ἡ πατρίδα μας στὴν πολιτικὴ, στὴν παιδεία, στὶς διαπροσωπικὲς σχέσεις, στὴν οἰκονομία, ἐδῶ νομίζω ὅτι ὀφείλεται.

Ἀρνηθήκαμε τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, τὸ πνεῦμα τῆς Κυριακῆς προσευχῆς.

Ἄν δέν ὑπάρξῃ μετάνοια ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, δέν βλέπω λύση τοῦ ἀδιεξόδου.

Κανένα κόμμα καὶ καμμία ἰδεολογία δέν μπορεῖ νὰ μᾶς σώσει.

Θὰ ὑπάρξῃ λύσις καὶ φῶς, ἐὰν θελήσουμε οἱ νεοέλληνες νὰ ξαναποῦμε ταπεινὰ καὶ ἀπλὰ τὸ “Πάτερ ἡμῶν” καὶ ἀκόμη ἂν θελήσουμε νὰ προσαρμόσουμε τὴν πορεία μας στὸ πνεῦμα τῆς προσευχῆς αὐτῆς.

Καὶ ἂν αὐτὸ δέν θελήσουν νὰ τὸ κάνουν οἱ πολλοί, ὅς ἀγωνισθοῦμε νὰ τὸ κάνουμε ἐμεῖς, ὁ πιστὸς καὶ ἐκκλησιαζόμενος λαός. Γιατί δέν εἶναι μικρὸς ὁ κίνδυνος νὰ παρασυρῶμεθα καὶ ἐμεῖς ἀπὸ τὸν ἀσφυκτικὸ κλοιὸ τοῦ ἀθεϊστικοῦ ἀτομικισμοῦ, ποὺ μᾶς περισφίγγει, καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουμε νὰ ἀντικαθιστοῦμε τὴν φιλοθεΐα καὶ φιλανθρωπία μὲ τὴν φιλαυτία.

Αὐτὸς εἶναι ἓνας μεγάλος πειρασμός, γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ εἰποῦμε: “Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν”.